

Den danske Stjerne

NR. 2
109. ARGANG
FEBRUAR 1960

nadveren, for De kan gøre det uden dårlige følelser overfor nogen. Vi kan absolut ikke have fremgang, med mindre vore medlemmer kan mødes og arbejde sammen i kærlighed og enighed og er villige til at tilgive hinanden deres svagheder og ikke bevarer de dårlige følelser i deres hjerte. Dette er et *krav*!

6. Vær samvittighedsfuld med at opgive navnene på Deres venner og bekendte til missionærerne - dette er et specielt krav fra Guds Profet!
7. Lær at finde glæde ved at se andre af Kirkens medlemmer vokse og gå frem, og vis ikke misundelse, når andre bliver kaldet til ansvarlige stillinger. Husk, vi er i dette liv for at udvikle os, og det er ikke altid den bedste person eller den, der har de største talenter, der bliver valgt, men meget ofte den, der trænger til erfaring og udvikling. Hvis vi nogensinde skal vente at arve det celestiale rige, må vi, ligesom vor Fader i himlen, finde glæde ved vore medmenneskers fremgang og udvikling.
8. Vær særlig venlig overfor nye medlemmer og undersøgere og hjælp dem at lære og gå fremad. Føl ikke misundelse, hvis disse nye medlemmer får stillinger i Kirken. De trænger til denne aktivitet for at opbygge deres vidnesbyrd og lære Kirkens program. Elsk dem og hjælp dem!

Jeg håber ikke, der er nogen, der vil sige: »Dette vedrører ikke mig«, men at hvert medlem vil love at efterleve hvert af disse krav i deres eget liv, og ikke vil bryde sig om, hvor godt andre følger dem. Vi kan hver især gøre disse ting selv, men vi kan ikke få andre til at gøre dem - så sæt Deres eget hus i orden, for De begynder at tage Dem af andres.

Vi regner med Deres fulde støtte i hvert af disse punkter, så vi kan gøre 1960 til et år med fremragende fremgang i den danske mission ved hjælp af en særlig stor udgydelse af Herrens Ånd.

Gud velsigne Dem i denne overordentlig vigtige pligt.

Deres hengivne

Levi B. Thorup,
missionspræsident.

Den danske mission

Vi bringer i dette nummer en samlet, illustreret fortegnelse over missionspræsidentskabet og samtlige missionærer, der for tiden arbejder i den danske mission. Missionærerne er ordnet efter distrikter, så det vil være let for søskende og venner at finde de missionærer, der arbejder i deres distrikt.

Deltidsmissionærerne er anbragt bagest i fortegnelsen.

Fortegnelsen er udarbejdet pr. 15. januar 1960.

Missionspræsident **Levi B. Thorup**, søster **Florence B. Thorup**
og deres børn **Bryce** og **Ronda**

Jan F. Peterson
fra Orem, Utah, 2. rådgiver
i missionspræsidentskabet

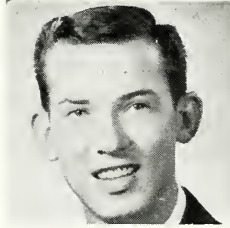

Richard S. Ray
fra Thatcher, Arizona, mis-
sionssekretær

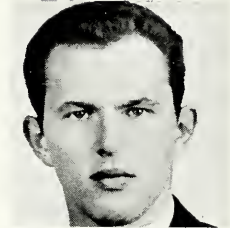
Omrejsende ældster:

Peter C. Knudson
fra Brigham City, Utah

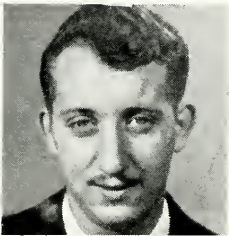

Gary M. Larsen
fra Manti, Utah

Don S. Coleman
fra Salt Lake City, Utah

København distrikt:

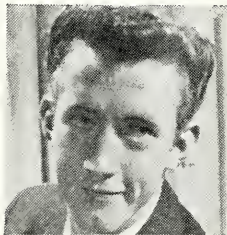
Andrew J. Lassen
fra Tooele, Utah, arbejder
på missionskontoret

Betty La Ree Larsen
fra Salt Lake City, Utah, ar-
bejder på missionskontoret

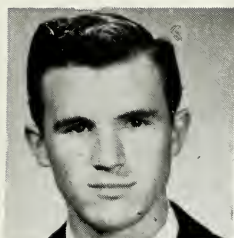
Shirley Alleman
fra Bern, Idaho, arbejder på
missionskontoret

Max Brothersen
fra Boneta, Utah, arbejder
i København

Lloyd B. Larsen
fra Hyrum, Utah, arbejder i
København

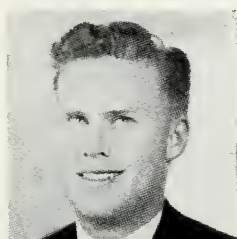
Roger L. Olsen
fra Gunnison, Utah, arbej-
der i København

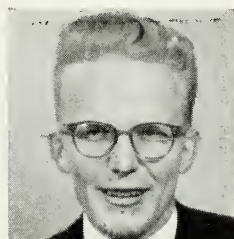
James A. Petersen
fra Cottonwood, Arizona,
arbejder i København

Jack B. Morris
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i København

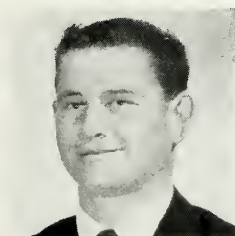
Charles N. Petersen
fra Camp Verde, Arizona,
arbejder i København

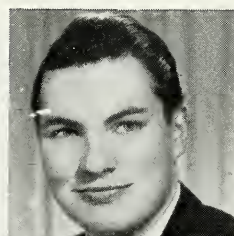
Frank A. Poulsen
fra Tooele, Utah, arbejder i
København

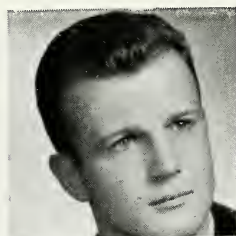
Stanley Q. Johnson
fra Crescent, Utah, arbejder
i København

Terry C. Sorensen
fra Downey, Idaho, arbejder
i København

Charles G. Ward
fra Idaho Falls, Idaho, ar-
bejder i København

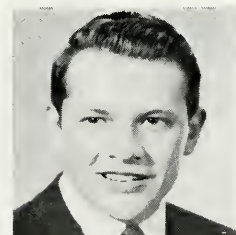
Gary E. Dudley
fra Salt Lake City, Utah, ar-
bejder i København

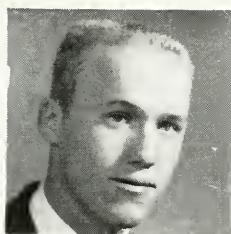
Finn Stenberg Hansen
fra Salt Lake City, Utah, ar-
bejder i København

Robert G. Jensen
fra El Segundo, Californien,
arbejder i København

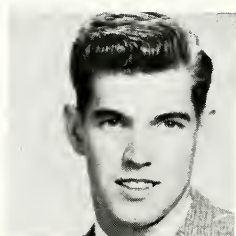
Darrel G. Gamble
fra Preston, Idaho, arbejder
i København

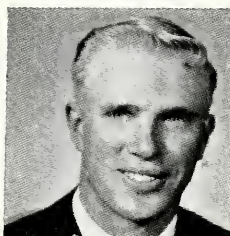
Duane N. Smith
fra Orem, Utah, arbejder i
København

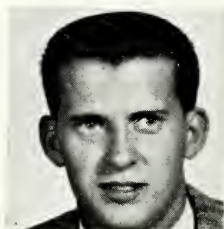
Dean Lybbert
fra Greenacres, Washington,
arbejder i København

Ralph L. Hansen
fra Portland, Oregon, arbej-
der i København

John Price
fra Rexburg, Idaho, arbej-
der i København

John G. Holton
fra Salt Lake City, Utah, ar-
bejder i København

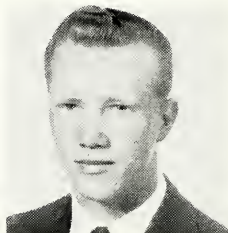
Merrill E. Gillette
fra Heber, Utah, arbejder i
København

Arvil R. Johansen
fra Kenilworth, Utah, arbej-
der i Amager gren

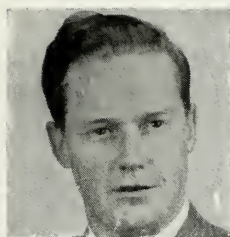
M. David Jensen
fra Preston, Idaho, arbejder
i Amager gren

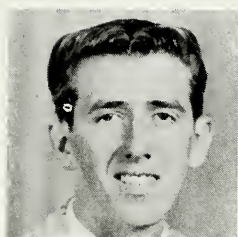
Gordon B. Jensen
fra Preston, Idaho, arbejder
i Amager gren

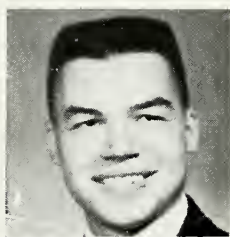
Gary R. Christensen
fra Tempe, Arizona, arbej-
der i Amager gren

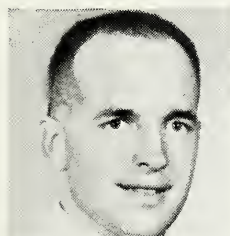
William B. Olsen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder på Bornholm

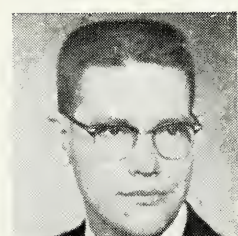
Gary M. Hudson
fra Providence, Utah, arbejder på Bornholm

Merrill H. Olson
fra Orem, Utah, arbejder i Roskilde

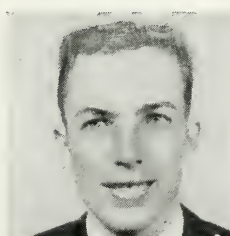
Norman C. Carlsen
fra San Dimes, Californien, arbejder i Nakskov

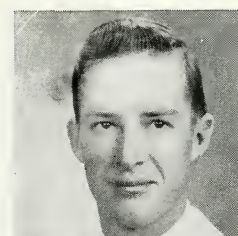
Gary W. Atkinson
fra Murray, Utah, arbejder i Nakskov

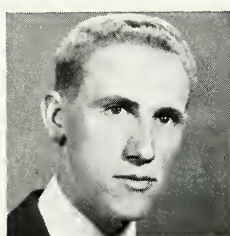
David Sorensen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Næstved

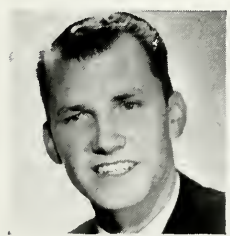
Ray L. Hardy jr.
fra Tooele, Utah, arbejder i Næstved

Grant H. Taylor
fra Levan, Utah, arbejder i Roskilde

Kent D. Petersen
fra Tremonton, Utah, arbejder i København

Fred R. Hunsaker
fra Brigham City, Utah, arbejder i København

Inge Fano
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Hillerød

Lois Christensen
fra Elsinore, Utah, arbejder i Hillerød

Aarhus distrikt:

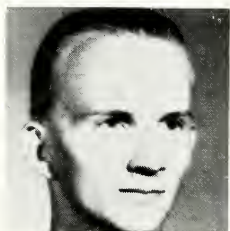
John James Poulsen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Aarhus

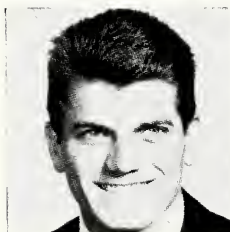
Charles Hermansen
fra Ephraim, Utah, arbejder i Aarhus

Robert L. Clark
fra Ogden, Utah, arbejder i Aarhus

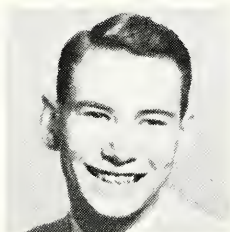
Niel C. Anderson
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Aarhus

James P. Leth
fra Ogden, Utah, arbejder i Aarhus

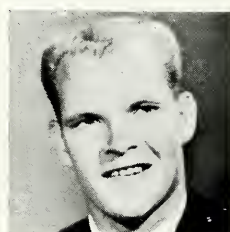
Boyd H. Mordue
fra Encino, Californien, arbejder i Aarhus

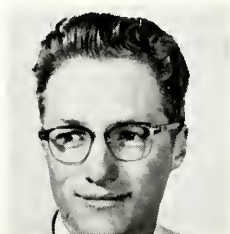
Thomas S. Johnson
fra Price, Utah, arbejder i Herning

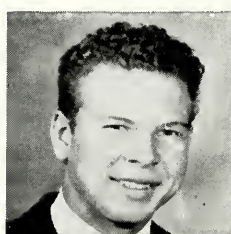
Maylen V. Bennett
fra Pocatello, Idaho, arbejder i Herning

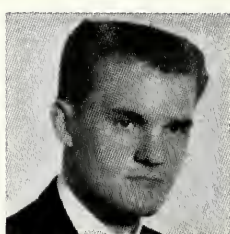
Ross Poulsen
fra Brigham City, Utah, arbejder i Horsens

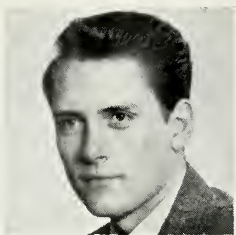
Lyle Oman
fra Allamont, Utah, arbejder i Horsens

DeVon Dennison
fra Clover, Utah, arbejder i Silkeborg

Royal W. Stoker
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Silkeborg

J. Charles Keller
fra Brigham City, Utah, arbejder i Vejle

Gary N. Sorensen
fra Blackfoot, Idaho, arbejder i Vejle

Aalborg distrikt:

John Jorgensen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Aalborg

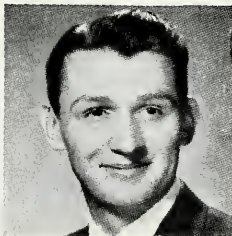
J. Sherman Strate
fra Spring City, Utah, arbejder i Aalborg

James L. Kjargaard
fra Menlo Park, Californien, arbejder i Aalborg

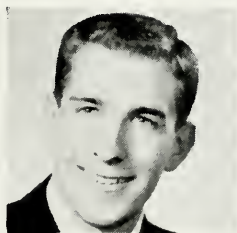
Richard V. Pedersen
fra Idaho Falls, Idaho, arbejder i Aalborg

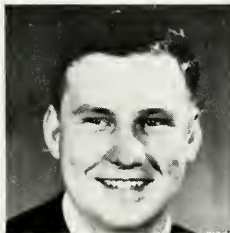
E. Stanley Hansen
fra Weston, Idaho, arbejder i Aalborg

Henrik Traden
fra Ogden, Utah, arbejder i Aalborg

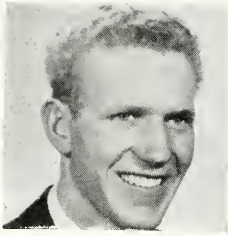

Robert J. Blake
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Frederikshavn

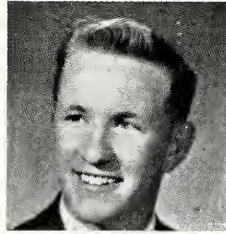

Blaine Ashby
fra Spanish Fork, Utah, arbejder i Frederikshavn

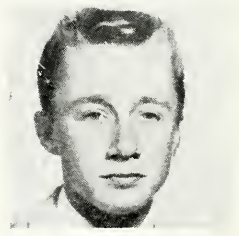
Esbjerg distrikt:

Jerry R. Petersen
fra Tremonton, Utah, arbejder i Esbjerg

Carl C. Wilberg
fra Orem, Utah, arbejder i Esbjerg

Don J. Black
fra Long Beach, Californien, arbejder i Esbjerg

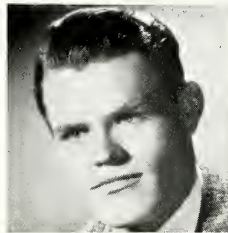
Orlando N. Anderson
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Aabenraa

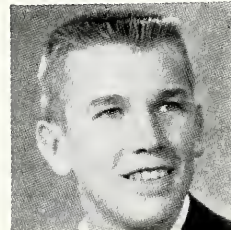
Agnes Anderson
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Aabenraa

Roger V. Stevenson
fra Midvale, Utah, arbejder i Esbjerg

Kurt Voss Nagel
fra Calgary, Alberta, Canada, arbejder i Kolding

Jesse Merrell Hanson
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Kolding

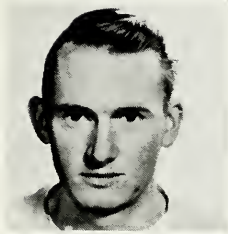

Randi Sorensen
fra København, arbejder i Sønderborg

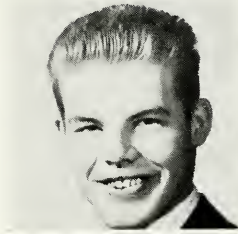

Ellen Martha Andersen
fra Bountiful, Utah, arbejder i Sønderborg

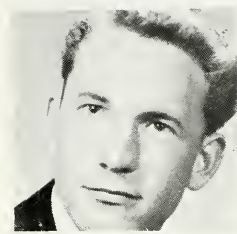
Odense distrikt:

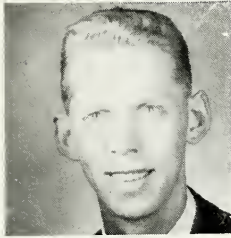
Richard W. Jensen
fra Stirling, Alberta, Canada, arbejder i Odense

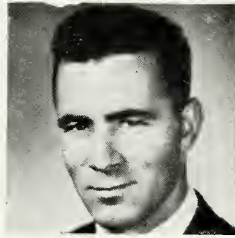
Christian Anderson
fra Alpine, Utah, arbejder i Odense

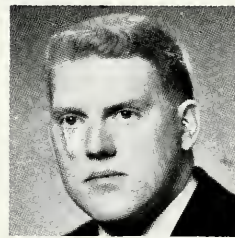
Verlin Nicholes
fra Orem, Utah, arbejder i Odense

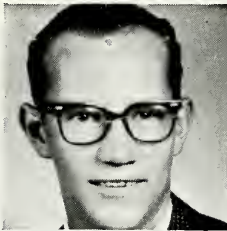
Monte Nelson
fra Ferron, Utah, arbejder i Odense

Mack V. Jacobsen
fra El Grove, Californien, arbejder i Fredericia

Lochiel L. Platter
fra Yakima, Washington, arbejder i Fredericia

Stewart L. Gudmundsen
fra Payson, Utah, arbejder i Svendborg

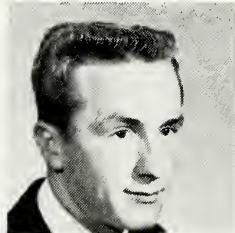

Keith F. Sorensen
fra San Monica, Californien, arbejder i Svendborg

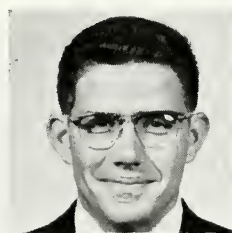
Randers distrikt:

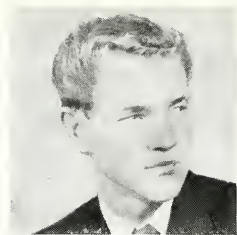
Hal Andersen
fra Gabriel, Californien, arbejder i Randers

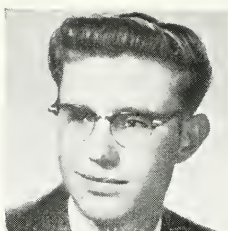
Paul B. Jensen
fra Logandale, Nevada, arbejder i Randers

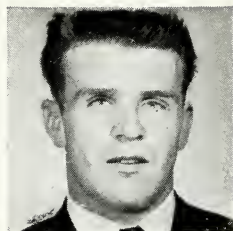
Terry N. Lee
fra Idaho Falls, Idaho, arbejder i Randers

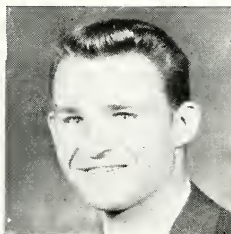
Dennis H. Iverson
fra Washington, Utah, arbej-
bejder i Randers

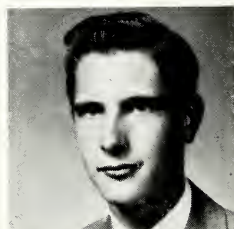
George E. Rice
fra Logan, Utah, arbejder i
Holstebro

Clark L. Ostergaard
fra Orem, Utah, arbejder i
Holstebro

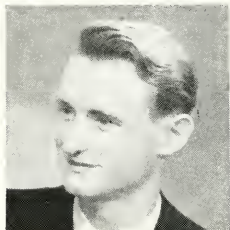

Yagn-Oluf Andersen
fra Salt Lake City, Utah, ar-
bejder i Viborg

James W. Nielsen
fra Glenwood Springs, Co-
lorado, arbejder i Viborg

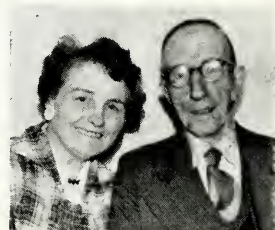
Deltidsmissionærer:

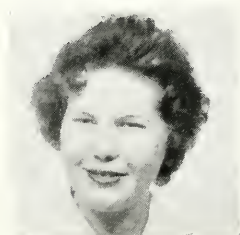
Flemming Hall,
København,
Distrikts-missionspræsident

Jorgen Ljungstrom
København

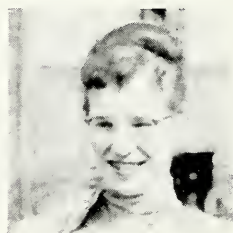
Rosa og Julius Madsen
København

Solveig Albertsen
København

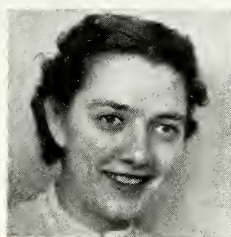
Anni Hasbo
København

Ruth Johansen
København

Mette Linnet
København

Birgit Vielsted
København

Bente Larsen
København

Kaj Halting
København

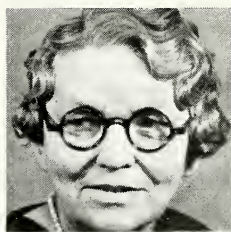
Martha Vilhelmsen
København

Peter Rasmussen
Amager

Inger Rasmussen
Amager

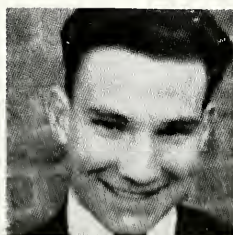
Valborg Nielsen
Amager

Thora Henriksen
Amager

Magda og Aage Pedersen
Sønderborg

Jørgen Fuchs
Sønderborg

Missionærkonference

En af de mest vidunderlige ting ved juletiden er den årlige missionærkonference, som afholdes i København. Alle missionærerne i den danske mission samles i nogle få dage for at få nyttige missionærinstruktioner og blive åndelig ansporet og desuden få nogle timers underholdning og afslapning.

Lordag og søndag den 26. og 27. december ankom missionærerne fra de forskellige distrikter i missionen til København. De missionærer, som har familie i København, havde det privilegium at kunne besøge dem i disse dage og om muligt bringe dem med til Kirken om søndagen.

Konferencen åbnedes officielt mandag morgen med inspirerende velkomstord fra både præsident og søster Thorup. Præsident Thorup henledte alles opmærksomhed på det nye motto i den danske mission: »Vågn op og stå op«. Og samtidig med det nye motto blev en ny missionær-vejleder, der indeholder de mest vidunderlige missionær-hjælpemidler, der findes nogetsteds i verden, præsenteret for missionærerne i den danske mission.

2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Jan Peterson, ledede resten af instruktionstiden, og her blev den »nye plan« fremført af nogle af de forskellige missionærer. Alle er enige om, at det i sandhed er en inspireret plan.

Mandag aften blev der afholdt en basket-ball turnering, hvor missionærerne fra Aarhus distrikt blev vindere.

Under tirsdagens instruktionsmode blev spørgsmål, som missionærerne kunne have, besvaret af missionspræsidentskabet, og derefter havde missionspræsidentskabet lejlighed til at stille nogle få spørgsmål til ældsterne. Der blev også afholdt eksamen i det danske sprog.

Som afslutning på endnu en vidunderlig dag med konferenceaktiviteter var alle missionærerne i Det kgl. Teater, hvor de glædede sig over den dejlige musik i Puccini's opera »Bohème«.

Den sidste dag under konferencen 1959 blev tilbragt med et af de mest inspirerende vidnesbyrdsmoder, der nogensinde er blevet afholdt i den danske mission. Hver eneste af de missionærer, der var tilstede, stod op og bar deres vidnesbyrd, og mødet varede ikke mindre end 9 timer. Men hvilke åndrige 9 timer! Der blev fortalt mange vidunderlige opbyggelige oplevelser, og næsten hvert eneste vidnesbyrd indeholdt en beslutning om at gøre 1960 til det bedste år, som den danske mission har haft. Det var et vidunderligt vidnesbyrdsmode, og Herrens Ånd var i sandhed tilstede.

Den sidste aften under konferencen blev tilbragt i missionshjemmet. Her blev fremført et talent-program, og hvert distrikt bidrog med nogle numre på programmet. Når omtrent 100 missionærer kommer

sammen, kan man tænke sig, at der må være mange talenter! Og der er ingen undtagelse her i Danmark.

Denne konference har været noget, som enhver missionær længe vil mindes. Den ånd, der var tilstede, var simpelthen vidunderlig. Med de nye hjælpemidler, som missionærerne fik, har de aldrig været bedre udstyret til at prædike evangeliet. Og med den Herrens Ånd, som de modtog, vil missionærerne bedre være i stand til at fremføre evangeliet på en måde, som vil røre mange vidunderlige danske folks sjæl.

Ja, »Vågn op og stå op«, for 1960 er begyndelsen til en ny æra i den danske mission. Og med det nye henvisningssystem vil medlemmerne spille en ledende rolle, når vi skal gøre dette år til et af de bedste, vi har haft i lang tid.

Ældste *Peter C. Knudson*.

INDSAT

Efter godkendelse fra Det Første Præsidentskab er ældste *Jan Peterson* den 19. december blevet kaldet som 2. rådgiver til missionspræsident *Levi B. Thorup*. Før sin kaldelse som 2. rådgiver til præsident *Thorup*, virkede præsident *Peterson* som 2. rådgiver til missionspræsident *Holger P. Petersen* fra 31. august 1959, indtil missionspræsident *Petersen* rejste hjem til Amerika, og præsident *Thorup* ankom den 31. oktober.

Præsident *Jan F. Peterson* er født den 29. maj 1937 i Orem, Utah, som søn af *Leonard A. Peterson* og *Hazel Farley Peterson*. Han har gået i *Lincoln High School* og har studeret to år på *University of Utah*, og det er hans mål at blive ingeniør.

Præsident *Peterson* kom til Danmark på mission den 21. november 1957 og har arbejdet i Amager gren i 15 måneder, deraf 5 måneder som præsiderende ældste, og 6 måneder i Hvidovre, indtil han blev kaldet som rådgiver i missionspræsidentskabet den 31. august 1959.

Vi beder Gud velsigne ældste *Peterson* i det store kald, der er pålagt ham.

Den 31. december er ældste *Donald S. Coleman* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste *Coleman* er født den 6. september 1937 som søn af *Weldon S. Coleman* og *Selma Coleman*, *Salt Lake City, Utah*. Efter sin skolegang har han studeret på *University of Utah* i 5 terminer.

Ældste *Coleman* ankom til den danske mission den 4. februar 1958 og har arbejdet i Roskilde, Holstebro, Esbjerg, Brønderslev, Aarhus og Amager, det sidste sted som præsiderende ældste, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste *Coleman* i det store kald, der nu er pålagt ham.

FORMÅLET MED TEMPLET

Af Præsident *David O. McKay*

(Fra en tale ved indvielsen af Templet i Schweiz samt andre kilder).

Et af de hovedspørgsmål, der sædvanligvis stilles af reportere, avisfolk og andre, er: »Hvad er forskellen mellem Deres templer og Deres andre kirkebygninger?« Som alle Kirkens medlemmer ved, er svaret, at templerne er bygget til udforelse af hellige ordinancer - ikke hemmelige, men hellige. Et tempel er ikke et offentligt gudsdyrkelses-hus. Det er bygget til specielle formål. Ja, efter at et tempel er indviet, er det kun de af Kirkens medlemmer, som er værdige dertil, der kan komme ind i det.

Et af de mest fremtrædende træk ved den gengivne Jesu Kristi Kirke er dens ordinancers og ceremoniers evige natur. F.eks. bliver ægtefolk sædvanligvis, både ved det borgerlige såvel som det kirkelige bryllup kun viet »for tid« eller »indtil døden skiller jer ad«. Men kærligheden er evig ligesom menneskets ånd; og hvis mennesket fortsætter efter døden, hvad det gør, vil kærligheden også gøre det.

Dette interesserer næsten enhver intelligent spørger og undersøger, særlig hvis han eller hun er klar over den sandhed, at kærligheden - det mest guddommelige kendetegn ved den menneskelige sjæl - vil være lige så evig som ånden selv. Så når et menneske dør, vil kærligheden blive ved at bestå, og hvis nogen,

der spørger, tror på sjælens udødelighed eller på, at personligheden bliver ved at eksistere efter døden, må han indromme, at kærligheden også vil bestå.

Deraf følger logisk et andet spørgsmål: Hvem skal vi elske i den næste verden? Som svar på dette spørgsmål sagde en amerikansk kvinde, som jeg traf sammen med hendes mand for mange år siden på en rejse til Øerne i Stillehavet: »Vi bor elske alle«. »Ja«, svarede jeg, »vi skulle også elske alle her«. Dette er Frelserens befaling, at elske vor næste som os selv. Men hvis jordiske ting er typiske for himmelske ting, skal vi i åndeverdenen genkende vore kære der og elske dem, som vi elskede dem her. Jeg elsker min hustru mere end jeg kan elske andre folk. Jeg elsker mine børn. Jeg kan have sympati, jeg kan have et ønske om at hjælpe hele menneskeheden, men jeg elsker hende, ved hvis side jeg har siddet og våget over en af mine kære, som var syg, eller måske var gået bort. Disse oplevelser binder det ene hjerte til det andet, og det er en vidunderlig tanke at værne om, at døden ikke kan skille hjerter, som er bundet sammen på denne måde; thi hver af I ægtemænd vil genkende jeres hustru i den anden verden, og I vil elske hende der, som I elsker hende her, og vil

komme frem i et nyt og evigt liv i opstandelsen. Hvorfor skulle døden skille jer, hvis kærligheden fortsætter efter døden?

Det skal den ikke og behøver det ikke, thi da Jesus var på jorden, sagde han til sine apostle: »Og jeg vil give dig himmerigets nøgler, og hvad du binder på jorden, det skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, det skal være løst i himlene«. (Matt. 16:19). Og med det hellige præstedømmes gengivelse til jorden hævder Kirken, at denne magt atter blev givet til udvalgte mænd, og at i Herrens Hus, hvor ægteskabsceremonien bliver udført af dem, der har den rette myndighed til at repræsentere vor Herre og Frelser, bliver forbindelsen mellem mand og hustru og mellem forældre og børn virkeliggjort for tid og evighed, og derfor vil den familie, der således er blevet viet, fortsætte i evigheden.

Der er et andet formål - der ikke så let forstås af forespørgerne, før de får et glimt af Guds retfærdighed, eller for vi spørger dem: »Tror De, at en retfærdig Gud ville kræve, at jeg skulle overholde visse principper og ordinancer, for at jeg kunne komme ind i Guds rige, og at han ville tillade Dem at komme ind i Guds rige uden at overholde disse principper og ordinancer?«

De, som anerkender Jesus Kristus, vor Herre, som ophavsmanden til frelse, de, som anerkender hans udtalelser - ubetingede udtalelser - angående nødvendigheden af lydighed mod visse principper, må nødvendigvis indromme, at enhver må underkaste sig vis-

se fundamentale ordinancer eller også behøver ingen at underkaste sig dem. Det er altså den simple kendsgerning.

Vi har, som De ved, i den hellige skrift utallige beviser på, at Frelseren hentydede til een Evig Plan. For eksempel, da Nikodemus, medlem af Sandhedrinen, - en mand, som øjensynlig havde lyttet til, hvad Frelseren sagde, og som sandsynligvis havde fulgt ham - kom til Jesus, tilskyndet af ønsket om at vide, hvad Jesus havde, som saddukæerne og farisæerne ikke havde, og bar sit vidnesbyrd med følgende ord: »Rabbi! vi ved, at du er en lærer, som er kommen fra Gud; thi ingen kan gøre de tegn, som du gør, uden Gud er med ham«. Og så fulgte samtalen, hvor Nikodemus uden tvivl har spurgt: »Hvad skal jeg gøre?« Og en af de mest bemærkelsesværdige udtalelser, vi har i skriften, blev givet som dette svar: »Ingen kan se Guds rige, hvis han ikke bliver født på ny«. Og »Nikodemus siger til ham: Hvorledes kan et menneske fødes, når det er gammelt? Det kan da ikke for anden gang komme ind i sin moders liv og fødes? Jesus svarede: Sandelig, sandelig siger jeg dig, ingen kan komme ind i Guds rige, hvis han ikke bliver født af vand og ånd«. (Johs. 3:2-5). Og det er sandt.

Frelserens ord til Nikodemus anerkendes i deres bogstavelige betydning af trofaste medlemmer af Kirken. Skriften gjorde ingen forskel på de levende og de døde. Denne lov henvender sig til alle mennesker, den eneste undtagelse er børn, der dør som små, da de

ikke har nogen synd at sone. For at skaffe frelse til alle er det i Templet indrettet således, at de levende kan døbes på de dodes vegne.

Bevis på, at sådant stedfortrædende arbejde blev udført i den første kristne kirke, findes i Paulus's ord til korinterne: »Hvad vil ellers de opnå, der lader sig døbe for de døde? Hvis døde overhovedet ikke opstår, hvorfor lader de sig så døbe for dem?« (1. Kor. 15: 29). Den såkaldt kristne verden har studset over meningen med denne enkle tekst, og ikke så få kommentatorer har prøvet at bortforklare dens virkelige betydning, at Frelserens lærdomme gælder hele menneskeheden.

Jeg gentager, hvis dåben er nødvendig for det ene menneske, er den nødvendig for alle. Så kan man måske stille det spørgsmål, som en kinesisk student, der studerede på et af vore ledende universiteter, stillede, da han talte med en protestantisk præst: »Hvad med mine forfædre, som aldrig har hort navnet Jesus Kristus?«

»Ja«, lod svaret, »de er alle fortabt«.

Den kinesiske students retfærdighedssans blev såret, for han svarede straks: »Jeg vil ikke have noget at gøre med en så uretfærdig religion!« Havde den kinesiske student stillet en »mormon«-missionær dette spørgsmål, ville han have fået dette svar: »De vil få lejlighed til at høre evangeliet og at blive døbt af vand og ånd, så de også kan komme ind i Guds rige«.

Hvad med vore store forfædre,

som aldrig har hort navnet Jesus Kristus? Hvad med de millioner, som er døde uden at have hort hans navn? De er allesammen vor Faders børn lige så vel som De og jeg. Er det en kærlig Faders handling at dømme dem til for evigt at være uden for Guds rige, fordi de ikke har haft lejlighed til at høre Jesu Kristi navn?

Nej, det er det ikke. »Vi tror, at hele menneskeheden kan blive frelst ved lydighed mod evangeliets love og forordninger«. Og vi tror også, at de, som er døde uden at have hort evangeliet her i dodeligheden, vil få lejlighed til at høre det i den anden verden.

Hvor gik Kristi ånd hen, medens hans legeme lå i graven? Apostlen Peter fortæller os, at han gik hen for at prædike for de ånder, som var i forvaring, de, som fordum var ulydige i Noas dage, da arken blev bygget. (Se *Peter 3:19-20*). De, som døde for tusinder af år siden, levede stadig i åndeverdenen, og evangeliet blev bragt dem, ligesom det vil blive bragt alle vor Faders børn.

Dette er altså et andet formål med templet. Man kan få lejlighed til at samle navnene på sine forfædre, som ved at blive døbt ved stedfortræder kan blive medlemmer af Guds rige på den anden side, ligesom vi er medlemmer her.

Siden gengivelsen af dette princip og denne skik har Kirkens medlemmer ivrigt søgt i verdens optegnelser efter deres forfædres historie, så de ved stedfortræder kan modtage Kristi evangeliums velsignelser. I forbindelse med dette arbejde opretholder Kirken

en udstrakt genealogisk organisation.

Disse to store formål - evigt ægteskab (familiebånd for tid og evighed) og at åbne rigets porte for dem, der er døde uden at have haft lejlighed til at modtage Jesu Kristi evangelium og dets nødvendige ordinancer - vil, når de bliver prædikeret på rette måde, alvorligt og oprigtigt til de ærlige af hjertet, appellere til retfærdigheden hos dem, der elsker sandheden.

Desuden er der tempel-»bega-velsen«, som også er en ordinance, der vedrører menneskets evige rejse og ubegrænsede muligheder og fremskridt, som en retfærdig og kærlig Fader har muliggjort for de børn, som han har skabt i sit eget billede - for hele den menneskelige familie.

Det er derfor, templer bliver bygget.

Gud hjælpe os til at påskønne Jesu Kristi gengivne evangelium i dets altomfattende retfærdighed og barmhjertighed og strålende evige plan. Hele formålet med og betydningen af livet indeholdes i det, med dets store frelsende og forædlende ordinancer, som vil bringe den enkelte til hans højeste muligheder både her og på den anden side, med en evigtvarende forbindelse med hans kære i Guds nærværelse.

Jeg beder af hele min sjæl, at alle Kirkens medlemmer, deres børn og deres børnebørn - og alle mennesker overalt - til sidst må få et glimt af herligheden i Herrens Hus og have visdom til at forstå og styrke til at efterleve Jesu Kristi evangeliums principper, som er evige og henvender sig til alle levende personer, og udvikle den åndelighed, som vil bringe fred på jorden og god vilje mellem menneskene.

*Missionærerne i den danske mission
i dagene 28., 29. og 30.*

BILLEDE AF MISSIONÆRERNE

Ekstra eksemplarer af billedet af missionærerne på midtersiderne af dette nummer af STJERNEN kan købes for *kr. 1,00 pr. stk.* Billedet kan også fås som ægte fotografi og koster da *kr. 8,00.* Billederne

*a samlet til konference i København
30. december 1959.*

kan bestilles ved indsendelse af beløbet på postgiro 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Husk på talonen at anføre, hvad De ønsker.

ANGÅENDE GENEALOGISKE

SKEMAER *for levende slægtninge*

Der har i de genealogiske foreninger i missionen været en del diskussion blandt søskende angående genealogiske skemaer (familiegruppeskemaer) for levende slægtninge, idet nogle søskende mener, at man uden videre kan sende skemaer for alle sine nulevende familiemedlemmer til Amerika, og så vil tempelarbejdet automatisk blive udført, når der er gået 100 år efter de pågældende personers fødsel.

Vi har i den anledning for nogen tid siden tilskrevet Genealogical Society i Salt Lake City, Utah, og har nu modtaget følgende svar, som vi bringer i sin helhed:

Salt Lake City, 8. januar 1960.

Genealogisk Forening
Den danske mission
Priorvej 12,
København F., Danmark.

Kære søskende!

Dette er svar på et brev, som De skrev til Genealogical Society den 30. oktober 1959.

Det er rigtigt, at skemaer ikke opbevares i Gen. Society som grundlag for fremtidigt tempelarbejde, når de navne, der er anført, udelukkende omfatter nulevende personer.

Familiegruppeskemaet bliver imidlertid affotograferet, og oplysningerne på skemaet bliver opbevaret i Kirkens arkiv. Det er derfor tilgængeligt for alle, der er interesseret i linierne, og af den grund vil vi gerne have skemaerne til brug for arkivet, som foreslået af Præsident ElRay L. Christiansen.

Hvis alle medlemmerne af familien, som er anført på skemaet, der indsendes til arkivet, stadig er levende, kan det ikke forventes, at Gen. Society overfor den person, der indsender skemaerne, skal garantere, at tempelarbejdet i rette tid, måske efter 100 års forløb, automatisk skal blive udført for de personer, der er opført på skemaerne. I sin yderste konsekvens ville en sådan garanti være ensbetydende med et løfte om at få tempelarbejde udført for enhver, hvis genealogi er opført i bøger og microfilm, som nu findes i arkivet i vort bibliotek.

Ikke desto mindre udfører folk i udlandet et meget stort arbejde for deres familier ved at samle gruppeoptegnelser over deres levende slægtninge i den hensigt at deponere disse oplysninger i Gen. Society's arkiv. Uden tvivl kan tempelarbejdet, engang i fremtiden, bli-

ve udført for de personer, der er opført, på foranledning af slægtninge, når oplysning om deres død kan skaffes, eller af levende slægtninge, når hundrede år er gået siden fødselsdatoen for dem, hvis optegnelser nu findes i arkivet.

Muligvis vil endda nogle af de personer, der er opført på skemaerne, tilslutte sig Kirken i levende live, og hvis ikke, vil måske nogle af deres efterkommere blive døbt i Kirken. Der er mange muligheder at overveje.

Hvis vi modtager et familiegruppeskema fra Kirkens medlemmer i udlandet, hvor det er bevist, at en, to, tre eller flere af de folk, der er opført på skemaerne, allerede er døde, vil navnet, eller navnene, der er rede til tempelarbejde, blive frigjort. De resterende navne vil blive anbragt på kort, og når hundrede år er gået fra deres fødsel, eller Gen. Society får meddelelse om, at de personer, som var levende, da deres gruppeskemaer blev modtaget på vort kontor, er døde, vil vi overføre deres data til et tempel. Til sidst vil alle personerne have fået deres dåb og begavelse. Forældrene vil derefter blive beseglet til hinanden, og børnene vil blive beseglet til deres forældre.

Hvis et familiegruppeskema imidlertid, som foran anført, modtages af Gen. Society til arkivet, og ikke en eneste af de personer, der er anført, er afgået ved døden, vil der kun blive opbevaret en kopi i vort arkiv. Originalskemaet bliver returneret til afsenderen.

De kan sikkert udmærket forstå, at med mindre funktionærerne i Gen. Society bliver underrettet om en persons død, vil det ikke være muligt at få ordinancerne for denne person udført, før der er gået hundrede år fra den dato, han blev født.

Jeg tror ikke De overhovedet behøver at bekymre Dem om, hvorvidt tempelarbejdet bliver udført for nogen person, hvis hans optegnelse er tilgængelig i arkivet. Tusinder af mennesker undersøger disse kilder hver dag i den hensigt at finde slægtskabsforbindelser. Hvis optegnelserne er der, vil en slægting uden tvivl finde dem i rette tid.

Deres hengivne
GENEALOGICAL SOCIETY
L. Garrett Myers,
Superintendent.

Husker De at samle

brugte frimærker

Det glæder os meget her i Fredericia at se den måde, som mange af søskende støtter os på ved indsamlingen af brugte frimærker. Vi har fået tilsendt mange, mange mærker, både fra søskende her i landet og fra søskende i USA. Jeg har her samtidig den glæde at kunne meddele, at vor tidligere missionspræsident *Junius M. Sorensen, 2070 Walker Lane, Salt Lake City, Utah*, har stillet sig til rådighed for indsamling af frimærker i USA, således at alle vore amerikanske søskende, der vil støtte os, blot kan sende frimærkerne til Junius M. Sorensens adresse.

Ligeledes vil jeg appellere til alle søskende i Danmark og i USA om at få en sådan indsamling af frimærker organiseret i deres gren eller ward, ved f. eks. at få en kasse opstillet i kirkebygningen, hvorpå der kan stå: »Til brugte frimærker til støtte af kirkefonds«. Ligeledes kan de missionærer, som kommer fra USA og er på mission i Danmark, opfordre deres forældre eller biskop til at hjælpe os med en sådan indsamling.

Til yderligere oplysning om værdien af en sådan indsamling af frimærker, kan jeg oplyse, at hvis blot 1 % af Kirkens medlemmer vil støtte denne ved at indsamle 1 frimærke om dagen, vil salget af disse frimærker kunne indbringe ca. 250 kroner om dagen! Det vil heraf fremgå, at det er ikke ubetydelige beløb, der på denne måde ellers kastes væk daglig af Kirkens medlemmer.

Derfor vil jeg appellere til alle søskende om ikke at være sloset ved at kaste frimærker væk, saml dem sammen, og send dem til Palle Blond, Randalsvej 47, Fredericia. Eller send mærkerne til missionskontoret sammen med rapporter eller andre breve, og stot derved kirkebyggeriet. Gør det nu, gør det med det samme!

P.S. Husk blot: Frimærkerne skal *ikke* rives eller vaskes af konvolutterne. De skal blot afklippe eller afrive hjørnet af konvolutten med frimærkerne på og derefter indsende dem.

Med venlig hilsen

Palle Blond, grenspræsident,
Fredericia gren.

FRA BORNHOLM

Vi her på Bornholm vil gerne nu ved årsskiftet sende en hilsen til STJERNEN's læsere.

Der er jo sket store ting herovre i det forløbne år. I april måned blev vi organiseret som en gren under København distrikt — Rønne gren er navnet — med broder Johs. Lund som grenspræsident. Vi er endnu ikke så mange medlemmer, men vi glæder os over, at alle medlemmerne her er meget aktive og tager ivrig del i arbejdet indenfor de forskellige hjælpeorganisationer. Vi har Primary, Søndagsskole og Kvindelig Hjelpeforening, og så har vi en ugentlig klasse, hvor vi studerer de hellige skrifter; denne klasse har vi megen fornøjelse af.

Vi bor jo på en ferieø, derfor har vi den glæde, at vi ofte får besøg af sokske fra det ovrige land.

Hidtil har vi holdt vore moder under ikke altfor gode forhold, i N.I.O.G.T.s bygning, men vi er i øjeblikket i gang med at opføre en kirkebygning på Herman Blemsvej i Rønne, og den vil kunne tages i brug nu i januar måned.

Bygningen, der er smukt beliggende ved en lille sø, er indrettet med lokaler for de forskellige hjælpeorganisationer og en sal, der kan rumme 50-60 mennesker. Det er jo rigeligt for os i øjeblikket, men vi håber, at det ikke vil vare ret længe, før disse rammer er sprængte, og med henblik på det er huset således indrettet, at man forholdsvis nemt kan udvide, uden at skulle afbryde benyttelsen af de eksisterende lokaler.

Med disse ord vil vi her i Rønne gren ønske alle vore sokske og venner et rigtigt godt og fremgangsrigt nytår.

J. L.

Rønne grens nye kirkebygning.

Julefester

KOLDING

Lørdag den 19. december havde vi her i Kolding arrangeret julefest.

Det var G.U.F., som stod for underholdningen. Efter at søster Jørgensen havde budt velkom-

men, indledte vi med at synge »Det kimer nu til julefest«, og søster Secher åbnede med bon. Et kor sang »Det lille barn Jesus«, og dernæst opførtes »Jule-evangeliet«, oplæst af søster Ruth Petersen og spillet af de unge her fra kirken.

Forskellige kor sang derefter julesange, og en lille sketch blev opført af søster Petersen og søster Jørgensen, der sad i en ka-

ne med snelandskab i baggrunden og med søster Betty Wurlitzer som kusk, og de sang »Bjældeklang«.

Derefter dansede vi om juletræet og sang julesange, og der blev uddelt godteposer. Aftenen sluttede med »Dejlig er jorden« og bon ved broder Jørgensen.

Det var en dejlig aften med god tilslutning; vi var 49 tilstede ialt.

J. L. J.

RANDERS

Juletræsfest i Randers grens søndagsskole afholdtes d. 29. december.

Salen var smukt pyntet af broder Knud Markmann og broder Gunnar Andersen. Børnene samledes nede i klasseværelserne, medens de voksne fik lov til at komme ind i salen. Kl. 19 tændtes lysene på juletræet, og børnene marcherede ind. Broder Gunnar Andersen bød velkommen til alle, og søster Abild Kristensen åbnede med bon. Vi dannede nu en

kreds om juletræet og sang de kære gamle julesalmer og -sange og sluttede dansen om juletræet med at synge »Højt fra træets gronne top«. Til hele denne del af programmet havde vor pianist, søster Betty Hansen, leveret led-sagemusikken.

Søster Ruth Markmann og broder Kristen Gron tog nu fat og legede forskellige sanglege med børnene, indtil godteposerne blev delt ud; alle børn og unge fik en pose, men også de ældre og enlige sokske blev betænkt med en pose. Medens nu børnene havde travlt med at tage godterne i øjesyn, blev alle voksne beværtet med kakao og kage, som var tilberedt af søster Inger Gron. Man nød traktementet med velbehag. Der blev nu spillet op til en lille svingom, og børn og voksne morede sig ypperligt i hinandens selskab. Festen sluttede kl. ca. 21,30 med bon ved søster Petrine Nielsen, og alle gik glade hjem, et minde rigere. Tilstede 23 børn og 33 voksne.

A. K.

SØNDERBORG

Fredag aften den 18. december afholdt Sønderborg en jule- og forældrefest i søndagsskolen; det foregik i en sal, vi havde lejet på »Sønderborghus«. Programmet så således ud:

Først bød broder Aage Pedersen velkommen, og vi sang »Det kimer nu til julefest«; derefter var der bøn ved søster Mary Asmussen. Børnekoret sang »Julen har bragt velsignet bud«, og broder Aage Pedersen talte om formålet med søndagsskolen. Så opførte børnene et krybbespil. Da det var forbi, var der et par konkurrencer for de voksne, og søster Magda Pedersen læste en julehistorie. Så kom julemanden i

broder Aage Pedersens skikkelse og uddelte godteposer til børnene. Efter dette gik vi rundt om juletræet og sang »Højt fra træets grønne top«, hvorefter vi legede et par sanglege. Til sidst sang vi »Glade jul, dejlige jul«, og søster Hanne Wrang fra Aabenraa sluttede med bøn.

Det var en virkelig dejlig aften, og alle morede sig godt, både de voksne og børnene. Der var 44 tilstede.

Vi er meget glade for og stolte over den store søndagsskole, vi har her i Sønderborg. Da vi begyndte i maj 1959 havde vi 10 børn, og nu har vi 30 indskrevne børn.

M. P.

HORSSENS

Den 29. december afholdt søndagsskolen i Horsens sin juletræsfest.

Vi begyndte kl. 19; til tonerne af »Glade jul« marcherede børnene ind i salen, og derefter var der bøn ved søster Karin Pedersen. Efter endnu et par skønne julesange blev jule-evangeliet læst op af broder H. Gjennerskov Jensen. Derefter sang vi »Stille nat,

hellige nat« og »Et barn er født i Bethlehem«, og søster Jytte With Andersen læste en historie, »Jesu fødselsdag«. Så var der leg omkring juletræet, og nissen delte poser ud til børnene. De voksne fik godter, kager og saftvand.

Den vellykkede aften sluttede lidt før kl. 21 med bøn ved grenspræsident Kristian Pedersen. Tilstede 30 børn og 30 voksne.

A. N.

NYBORG

Vi holdt juletræsfest i vor søndagsskole i Nyborg den 28. december; vi var 15 tilstede, og det var en rigtig dejlig fest. Vore børn morede sig, og vi fik mange af vore gamle sanglege opfrisket. Fem uger før jul var alle vore børn samlet hver tirsdag til juleklip, der blev klistret og klippet og indøvet julesange, og de fik mange timer til at gå; det foregik i en søsters hjem. Nu kom så da-

gen, da alle forventningerne skulle indfries. Born og forældre mødte op, broder Magnussen bød velkommen, og vi gik omkring træet, medens vi sang »Glade jul«. Så åbnede vi med bøn, derefter sang vi flere af vore gode sange. Så var bordet dækket, pyntet med lys og gran, og der blev budt på lagkager og småkager og saftvand; det foregik i juletræets skær. Da lysene var brændt ned,

gik vi over til at lege sanglege, alle tog ivrigt del, og senere fik bornene hver en godtepose, som jo horer med til en rigtig julefest. Det var en rigtig vellykket fest.

Jo, vi begynder at være med her i Nyborg. Vi mærker, Gud er med os i vort arbejde. Vi kan tænke tilbage til sidste år ved denne tid; da holdt vi mange moder

med bare tre søstre. Vi er glade for at se fremgangen. Vi må holde på vore born, de er meget glade for søndagsskolen, de kan næsten ikke vente, til det er søndag igen; syv trofaste born har vi, jo, vi er meget glade her i vor lille gren.

Vi sender en hjertelig hilsen til alle Stjernen's læsere fra os her i Nyborg.
E. H.

FREDERICIA

Onsdag den 16. december afholdt Fredericia gren julefest. Nej, hvor var den sjov! Vi begyndte med at synge mange dejlige julesange, og derefter satte vi os til bordet, som var pyntet flot med juledekorationer og alle slags kager, slik og sodavand. De kan tro, de brune kager smagte godt, og vi spiste også meget -

uhm! Men festen var ikke færdig endnu, nej, så fortsatte vi med at lege og spille mange forskellige slags spil. Der var mange tilstede, både voksne og born, og vi morede os lige til sidste minut med den tanke i sindet: hvor glade vi var for den lejlighed, vi havde til at komme sammen og nyde hinandens selskab.
D. B.

ODENSE

Julemåneden har jo naturligvis stået i julefesternes tegn, og det har heller ikke skortet på sådanne i Odense gren.

Kvindelig Hjelpeforening lagde for den 14. december kl. 19,30, hvor 22 søstre var mødt op. Søstrene fik et juleeventyr ved søster Christoffersen, og traditionen tro blev der uddelt en julegave til hver søster, ligesom der blev serveret dejlige forfriskninger; endvidere blev der leget forskellige lege, arrangeret af søster Haupt.

Ingen jul uden juletræsfest, og den blev afholdt for alle børn fra 1 til 80 år den 28. december. En virkelig festlig aften, hvor vi alle gik rundt om det smukke træ, legede de gamle julelege og fik uddelt fine godteposer. Senere var der så dans, hvor alle tog livlig del. Den dejlige aften sluttede med sang og bon. Tilstede 88.

Naturligvis skulle årets sidste aften tilbringes i kirken, og der var også lagt op til, at alle kunne more sig. Aftenen begyndte kl.

18,30, hvor alle havde bragt smørrebrød med, som blev fortæret ved et stort, fælles bord. Kl. 20 bød søster Lilli Christoffersen velkommen til de sidst ankomne, og den mere muntre del af aftenen begyndte nu. Det blev en meget afvekslende aften med dans, morsomme lege, arrangeret af søster Anny Andersen, og sketches ved broder Haupt og broder Stradi, gammeldaws danselege o. s. v., ja, i det hele taget var der gjort alle anstrengelser for, at alle kunne more sig i den meget smukt pyntede sal. Der blev i lobet af aftenen serveret La Pomme, pølser, æbleskiver og ris à l'amande, så ingen kunne hverken sulte eller tørste. Aftenen sluttede på en pæn og værdig måde i kirkesalen kl. 24, hvor vi hørte rådhusklokkerne forkynde det nye års begyndelse, hvorefter grenspræsident Chr. Klokke Hansen sagde et par ord. Den dejlige aften sluttede med sangen »Vår velkommen, Herrens år« og bon ved broder Henry Haupt. Tilstede 48.

H. H.

Konferencerne

I anledning af, at den nye europæiske missionspræsident, præsident *Alvin R. Dyer*, vil komme til Danmark i dagene 20. til 27. marts og tale ved en række møder i missionen, er tidspunkterne for *forårs-konferencen* blevet forandret til følgende tider:

Aalborg distrikt	14. og 15. maj
Randers distrikt	21. og 22. maj
Aarhus distrikt	28. og 29. maj
Esbjerg distrikt	4. og 5. juni
Odense distrikt	11. og 12. juni
København distrikt	18. og 19. juni

Som det vil ses, er den tidligere rækkefølge af konferencerne i de forskellige distrikter blevet forandret lidt. Dette skyldes hensynet til de omrejsende ældster, som derved undgår at skulle rejse frem og tilbage for at kunne overvære konferencerne.

Programmet og nærmere oplysninger om præsident Dyers besøg i missionen vil fremkomme i næste nummer af STJERNEN.

Kvindelig HJÆLPEFORENING

HORSENS

Lørdag den 12. december 1959 afholdt Kvindelig Hjelpeforening i Horsens bazar. Aftenen indled-

tes med sangen »Vi glædes og frydes« og bøn ved søster Kristine Clausen. Efter at præsidentinden,

soster Andrea Nielsen, havde budt velkommen, blev tiden overgivet til Aarhus grens sangkor, som havde udarbejdet et fint program, og forsamlingen glædede sig over de dejlige sange; især var vi betaget af ældste Jim Poulsens solo »O, min Fader«; den lod skon og ren, og når man tænker på, at han sang på et fremmed sprog, må man ydermere beundre ham. Efter bøn ved grenspræsidenten, broder Kristian Pedersen, blev der åbnet for de for-

skellige boder, og der var livlig handel, både ved de spiselige ting og ved tøj- og morskabsboderne. Søsken og venner havde været umådelig flinke til at hjælpe, og der var en god ånd tilstede hele aftenen. Vi mærkede rigtig, at enighed gør stærk. Vi fik et fint overskud, og vi vil gerne sige tak til alle, som på en eller anden måde har støttet os. Tak til Aarhus for den dejlige koncert!

J. S.

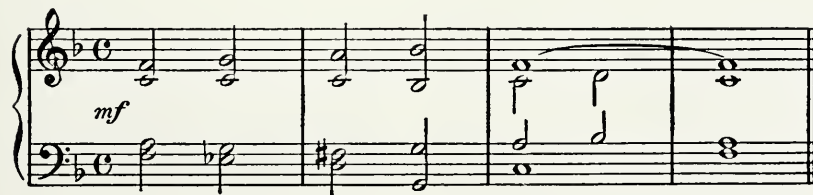
SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for februar:

For Senior og Junior Søndagsskolen:

»Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min Faders bud og bliver i hans kærlighed.« (Johs. 15:10).

Søndagsskolesang for februar 1960:

»Benyt de lyse dage« (Nr. 197 i den nye sangbog).

Søndagsskolesang for marts 1960:

»O, Gud, vor hjælp i svundne tid« (Nr. 15 i den nye sangbog).

Effektiv

ærbødighed, respekt og ydmyghed

Soskende, viser vi tilstrækkelig ærbødighed, respekt og ydmyghed for de bygninger, vi har? Jeg har tænkt meget over dette, og jeg tror ikke, vi er helt, som vi burde være på dette punkt.

I forhold til hvad vi er — medlemmer af Jesu Kristi Kirke —, synes jeg ikke, vi kan vise den fulde respekt for Herrens værk, når vi taler hojroset, lober og pjatter, tjatter på klaveret o. s. v. i kirken.

En hverdagften havde jeg en ven med i kirken for at vise ham, hvordan den ser ud indvendig, og senere, da der var gået ca. en måned, sagde han til mig: »Jeg har aldrig følt en sådan fred i nogen kirke for som hos jer, trods det, at der ingen udsmykning er under nogen form, hvad der jo ellers plejer at skabe hygge og fred.«

Lad dette ikke blot være, når der ikke er moder, men altid.

Hvad var det, der var skyld i, at Kristus kastede de handlende ud af templet? Var det ikke, fordi de vanærede hans Faders hus? Havde de ærbødighed, respekt og ydmyghed i deres hjerter overfor templet? Selv om det nok er ca. 2000 år siden, så er ærbødighed, respekt og ydmyghed dog det samme i dag. Jeg tror, det ville være godt, hvis vi ville se lidt mere på os *selv* og prøve at glemme, hvad andre gør og tænker om os, og vise ærbødighed, respekt og ydmyghed for de ting, som vi burde. Lad os *også* være et godt eksempel på *dette* punkt. Dette er min bon i Jesu Kristi navn. Amen.

Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

PRIMARY

Hvordan lærerinderne kan hjælpes

Det bedste tidspunkt at tale med en lærerinde på er umiddelbart efter Primary. Præsidentinden skulle altid være til at træffe på det tidspunkt. Hvis en lærerinde har haft problemer i sin klasse, ønsker hun at tale om dem med en, som forstår hende. Hvis hun har haft en god klasse, ønsker hun at fortælle om den. Ved at spørge: »Hvordan var din klasse i dag?« kan en interesseret præsidentinde lære en hel del om lærerindens problemer og vanskeligheder. Hun kan give gode og vejledende råd. En lærerinde ønsker en, med hvem hun kan tale om sine problemer, en som forstår, som kan lede og opmuntre hende. Hvis der ikke er lejlighed til at tale sammen straks efter Primary, skulle det i stedet gores den efterfølgende søndag, eller på et andet tidspunkt.

(Primary inservice lessons 1959-60).

NYTÅRSHILSEN!

Ved indgangen til det nye år vil vi gerne takke alle brødrene i ældsternes kvorum 1 (omfattende Aalborg, Aarhus og Randers distrikter), for det arbejde, der er udført, selv om det måske ikke i alle tilfælde er helt så effektivt, som vi gerne kunne have ønsket det.

Vi takker for rapporter, der er udarbejdet og indsendt, for kontingentet, der har sat os i stand til at række en hjælpende hånd i tilfælde, hvor det har været påkrævet, selv om den ikke helt blev af samme effektive virkning, som vi gerne havde set.

En sådan håndsækning er altid velkommen, hvor der i forvejen er sygdom og små kår, og den kan være med til at overbevise brødrene om, at der ligger realiteter bag kvorumsarbejdet, og at virkningen af aktiviteten kan blive meget større, når blot hver broder, der bærer ældsteværdigheden, bestræber sig på at yde sit til kvorummet.

Lad det være vort mål i 1960, så vil kvorumsarbejdet blomstre viligt til gavn for vor Kirke og os selv.

GODT NYTÅR — BRØDRE!

Bestyrelsen for kvorum 1.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»..... Forsøg ikke at give jeres Gud råd«. (L. & P. 22:4).

Formål: At understrege vigtigheden af at søge Herrens råd og vejledning i tro og ydmyghed.

Idéen om, at nogen af os nogensinde kunne tænke på at give vor himmelske Fader råd, ville ved første tanke synes utrolig. Kun de mest genstridige mellem os, ville det synes, kunne nogensinde hengive sig til noget sådant. Men sandheden er imidlertid den, at vi alle ved en eller anden lejlighed - ofte uvidende - har forsøgt at give Herren råd. Vi gør os skyldige i en sådan handling, hvis vi f. eks. i vore bønner forsøger at instruere og belære vor himmelske Fader om, hvorledes

vi forventer, at han skal opfylde vore krav i stedet for ydmygt at bede ham om hjælp og vejledning.

Vi begår også fejl i vort forsøg på at give Herren råd, dersom vi på noget tidspunkt prøver på at udlægge Herrens lærdomme, så de kommer til at passe ind i vore egne interesser og ønsker. Når vi undertiden ikke forstår et evangelisk princip eller ikke er i fuld overensstemmelse dermed, søger vi at give Gud råd ved at undervurdere betydningen af vedkommende princip. Vi gør måske endog forsøg på at forandre meningen af Herrens ord, så det kommer til at passe ind i vort eget kram.

Det væsentlige i og ved fuld efterlevelse af Herrens råd er at være lydige mod alle hans love og bud, således som han har givet dem, og som de er blevet udlagt af hans profeter. Vi skulle ikke forsøge at finde veje og midler til at krydse hans lærdomme og fortolke og udlægge dem efter vore egne ønsker. Ældste Marion G. Romney understregede dette punkt ved en generalkonference, da han sagde:

»Vi burde adlyde Herrens bud og befalinger, som de er blevet givet. Vi burde ikke vride, dreje og forvrænge dem efter eget behag«.

Når vi undertiden stilles overfor livets presserende problemer, giver vi ubevidst Herren råd ved at bede ham om at løse vore problemer på en bestemt måde.

For nogle år siden stilledes en udmærket kvinde, der var en god sidste dages hellig, overfor en krise i sit liv. I sin begrænsede viden kunne hun kun se en løsning på sit problem. Hun bad oprigtigt til Herren om denne bestemte løsning. En nat, da hun ikke kunne sove, åbnede hun Mormons Bog og læste følgende i Jakob 4:10:

»Sog ikke at give Herren råd, men derimod at modtage råd af hans hånd. Thi..... han giver råd i visdom og i retfærdighed og i stor barmhjerthighed«.

Hun stod op af sengen og bad ydmygt Herren om tilgivelse for den måde, hun hidtil havde bedt på. Hun gav sig så til at bede om vejledning i løsningen af sine problemer, idet hun fuldstændigt

hengav sig til Guds vilje. For første gang i måneder fik hun fred i sindet. Hendes problem blev aldrig løst på den måde, hun oprindeligt havde ønsket, men hun vidste, at Herrens løsning var den rette. Et par år senere kunne hun tydeligt se visdommen i Herrens svar på hendes problem.

Vi behøver alle at granske vor sjæl og være sikker på ikke at begå den fejl at søge at give Herren råd. Når vi beder til vor himmelske Fader, bør vi komme til ham i ydmyghed og i lydighed med fuldstændig tro på og tillid til hans altseende visdom.

Vi bør søge Herrens råd og vejledning i alle ting med fuld forvisning om, at han ved, hvad der er bedst for os. Den tanke skulle ligge os dybest set på sinde: »Vis mig, Herre, din vej«, (*Psalm. 27:11*) og ikke »lad mig få min vilje«. Vi må huske på, at Herren er vor himmelske Fader, der altid elsker os, og som er interesseret i vort velbefindende. Han kender den fulde hensigt med vort liv og kan se begyndelsen og enden. Dersom vi er trofaste og bedende og underkaster os hans vilje, vil Herren lede vor fod.

Jesus, det højeste og bedste mønster, viste os den sande vej. Selv om han var i besiddelse af al kundskab og visdom, bad han dog til stadighed til sin Fader i himmelen og anerkendte Fadernes overhøjhed i alle ting. Selve Kristi liv tjente som et eksempel på hans betydningsfulde ord, da han sagde til sin Fader: »Ske ikke min vilje, men din!« (*Luk. 22:42*).

KREDSLÆRERNES budskab

Faste og fasteoffer.

Faste som en religiøs skik er noget, som er kommet ned til os fra tidernes begyndelse. Den nøjagtige dato for indstiftelsen af faste som en befaling fra Herren er ikke kendt. Den blev praktiseret tidligt af Herrens folk på Det gamle Testaments tid. Den blev overholdt af nephiterne efter deres ankomst til Amerika. (*Alma 6:6*). Frelseren belærte om fasten i Tidernes Midte. (*Matt. 6:16-18*). Den blev gengivet i denne uddeling gennem Profeten Joseph Smith. (*L. & P. 88:76*).

Faste som en befaling til os bliver praktiseret den første søndag i hver måned, med mindre andet bliver bestemt. Den udfores med fire forskellige trin: 1) faste; 2) bøn; 3) gudsdyrkelse, og 4) at give. Faste består i at afstå fra føde. Den omfatter personlig bøn og fællesbøn, når vi dyrker Gud. Højdepunktet nås ved fastemødet, hvor vi udtrykker vor taknemmelighed for vore velsignelser. Det sidste trin er at give til grenspræsidenten det tilsvarende beløb, som den mad, vi har sparet, ville have kostet, så det kan skænkes til værdige trængende.

Fasten blev indført i denne uddeling af Profeten Joseph Smith, da de hellige i Kirtland var i nød. Medlemmerne blev indtrængende opfordret til at faste og skænke de fødevarer, de således sparede, til uddeling til de fattige. Faste er en befaling, der er lige så binden-

de som enhver anden lov i evangeliet. Det ventes af os, at vi afstår fra at indtage føde og vand i to på hinanden følgende måltider og så betaler det tilsvarende beløb, som den sparede mad ville koste, som fasteoffer. Herren har fastsat den skæbne, som de, der er uvillige til at deltage i understøttelsen af de fattige, vil lide.

»Om nogen derfor tager af den overflod, som jeg har beredt, og ikke giver sin del deraf til de fattige og trængende efter evangeliets lov, skal han oplofte sine øjne i helvede i pine sammen med de ugudelige«. (*L. & P. 104:1*).

Vi bør være lige så samvittighedsfulde med at betale dette offer, som vi er med at betale tien- de. Hvis vi viser vor villighed til at dele de goder, som Herren har velsignet os med, med andre, er der mindre chance for, at vi skal komme i trang. Ærlighed i betalingen af fasteoffer vil i betydelig grad forøge dette fond, og således gøre det muligt for Kirken at tage vare på de værdige trængende.

Gennem faste bliver både vi, som giver, og de, som modtager af vor gave, velsignet. Deres lidelser bliver lindret, og vi bliver styrket. Faste er en øvelse i moraldisciplin. Hvis vi faster hensigtsmæssigt, er det lettere at drage åndeligt nærmere til tingene og således nære vort indre. Nogle af de største åndelige resultater blev opnået under faste. Det forventes, at forældre lærer deres børn denne lov.

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes *inden den 5. ds.*, og bedes sendt *direkte* til Stjernens kontor, *ikke* sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

FØDELSSDAGE:

Amager: Den 5. februar fylder søster Nicoline Elisabeth Lauridsen 70 år. Hjertelig til lykke!

Den 13. februar fylder søster Kathinka Andersen 70 år. Hjertelig til lykke!

København Nord: Den 13. februar fylder broder Wilhelm Nielsen, Ragnagade 6, 65 år. Hjertelig til lykke!

København Syd: Den 19. februar fylder søster Sofie Arlington 90 år. Hjertelig til lykke!

Randers: Den 21. februar fylder søster Dorthea Kirstine Jonassen 70 år. Hjertelig til lykke!

Aalborg: Den 22. februar fylder søster Petrea Hansine Gulstad 80 år. Hjertelig til lykke!

Hjørring: Den 24. februar fylder broder Peter Kristian Kristensen 65 år. Hjertelig til lykke!

Hilsen fra Amerika: Broder Hans Julian Nielsen og familie, tidligere Randers, nu Alhambra, Californien, sender sorskende og venner i Randers de bedste ønsker om et godt og velsignet nytår og ønsker hjertelig til lykke med det nye Randers distrikt med håbet om god fremgang i tiden, der kommer.

VELSIGNELSER

Horsens: 24. december: Svend Erik Gade Kristensen og Gurli Elise Gjennerskov Jensen Kristensens datter, Susanne Gjennerskov Gade Kristensen, velsignet af broder Harald Gjennerskov Jensen.

Aarhus: 6. december: Orla Folmer Rode Nielsen og Ester Hjort Pedersen Nielsens son, Tim Hjort Rode Nielsen, velsignet af sin fader.

Søndre København: 8. november: Gunnar H. Christensen og Anny B. Hedegård Jensen Christensens to sønner, Bjarne Hedegård Christensen og Carsten Hedegård Christensen, velsignet af henholdsvis ældste Mack V. Jacobsen og ældste Lloyd B. Larsen.

DØDSFALD

København Søndre gren: Den 18. december 1959 døde søster Camilla Dahlgren, 70 år gammel, og blev begravet den 22. december. Æret være søster Dahlgrens minde!

Frederikshavn: Den 25. december døde søster Anna Marie Thorendahl, 95 år gammel. Æret være søster Thorendahls minde!

MISSIONÆRAFLØSNINGER

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

8. januar: *Kenneth W. Skousen* fra Mesa, Arizona, efter sidst at have arbejdet på Bornholm.

12. januar: *Vernon Bird* fra Idaho Falls, Idaho, efter sidst at have arbejdet i København.

15. januar: *Garth L. Sorensen* fra Scipia, Utah, efter sidst at have arbejdet i København.

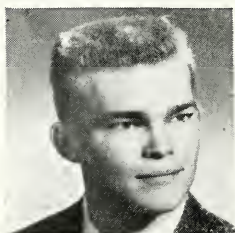
J. Marion Nielsen fra Payson, Utah, efter sidst at have arbejdet i Odense.

Leonard N. Burton fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i København.

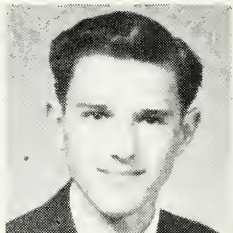
Spencer B. Greer fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i København.

18. januar: *Carlo D. Klitgaard* fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Randers.

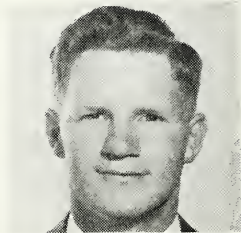
J. Chad Thorderson fra Cleveland, Utah, efter sidst at have arbejdet i København.

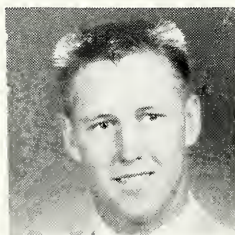
Kenneth W. Skousen

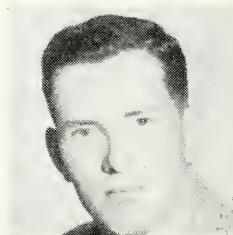
Vernon Bird

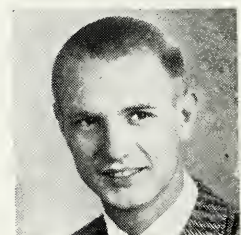
Garth L. Sorensen

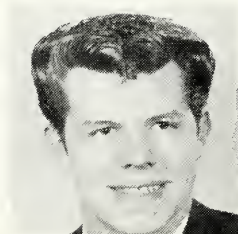
J. Marion Nielsen

Leonard N. Burton

Spencer B. Greer

Carlo D. Klitgaard

J. Chad Thorderson